

EL COMTE TIQUIS-MIQUIS

Tiquis-Miquis, el fill del comte Blanc, nasqué un dia on bufava el vent de ponent. Potser va ser per això que se li assecaren els filets del cervell i, des que no alçava un pam de terra, va d'emanar per a menjar les coses més increïbles. Per exemple, va exigir que li buidaren la mar a poalades i li dugueren per a esmorzar potetes de calamar acabat de nàixer.

- També vull que em porten per a beure un got de llet de rata penada.

Com que son pare i sa mare no li consentien res del que demanava, Tiquis-Miquis unflava les venes del coll i remugava fins que se li oblidava.

Quan son pare i sa mare se n'anaren a l'altre món, Tiquis-Miquis heretà el títol de comte. De seguida, els homes i les dones que vivien al castell, començaren a dir-se a cau d'orella:

-Ara veurem per on ens ix...

-De segur que mana alguna animalada.

No s'equivocaren gens ni miqueta. Perquè la primera cosa que ordenà Tiquis-Miquis va ser que tocaren les campanes i que tot el món es presentara a la plaça d'armes del Castell. De seguida, encetà un discurs que en resum, digué:

1. Que des d'aquell dia volia sempre per a desdejunar-se cervellets de canari.
2. Que volia per a dinar potetes de trisparís sabateret a la planxa.
3. Que volia per a berenar xocolata en pols de la Xina.
4. Que volia per a sopar ouets de granota a la brasa.

-Així que, des d'ara, tot el món a buscar el que he manat -acabà dient el comte Tiquis-Miquis.

Mare de Déu! Els canaris no es deixaven agafar ni a la de tres; els trisparís s'amagaven entre els joncs dels aiguamolls; ningú no sabia on parava la Xina per a portar xocolata en pols; les granotes es cabussaven entre el fang i no hi havia manera de traure-les. Per això, tots estaven desesperats i no gosaven tornar al castell amb les mans buides.

Els súbdits del castell, atemorits, decidiren visitar el savi Perolet a fi de trobar alguna Solució al problema.

Perolet els va rebre a l'entrada de la seua cova i, després de sentir el que li contaven, digué:

-Us ensenyaré a preparar tot el que demana el bajoca de Tiquis-Miquis!

Va moldre un grapat d'arròs, el va mesclar amb pedretes menudes del riu i el va posar dins d'una botelleta:

- Li direu que açò són ouets de granota.

Va pastar un grapat de farina de blat, li va afegir un poc de midó i terreta d'escurar i ho posà tot dins d'una altra botelleta:

- Li direu que són potetes de trisparís sabateret.

Per acabar, agafà una barreta de xocolata, la posà dins d'un morter barrejada amb arena de la mar, li va fer mitja dotzena de colps de picamà i va ficar el resultat dins d'una altra botelleta.

- Li direu que és xocolata en pols de la Xina.

A poqueta nit, la gent del castell li va portar al comte Tiquis-Miquis les botelletes que els havia ensenyat a preparar el savi Perolet.

Us ho podeu creure o no, però Tiquis-Miquis es menjà tot allò sense moure ni una miqueta les parpelles i deia:

- Que bo!

Des d'aquell dia, tots diuen i conten que el comte Tiquis-Miquis començà a menjar com les persones i mai més no es va atrevir a demanar res estrany.

a) Qui era Tiquis-Miquis?

b) Els seus pares recolzaven el seu comportament? Copia la frase del text que ho explica.

c) Què penses que vol dir “dir-se a cau d’orella”?

d) Què va ser el primer que va ordenar?

e) Qui era Perolet?

f) Quins eren els tres plats i els ingredients dels plats que digué Perolet.

1.Plat: -----

Ingredients: -----

2.Plat: -----

Ingredients: -----

3.Plat: -----

Ingredients: -----